

Проповед на 17 юли – празникът на света Марина

Братя и сестри,

Господ Иисус Христос чрез своя апостол възвестява свободата на всички човеци, създадени по Божий образ: „Няма вече юдеин, нито елин, няма роб, нито свободник, няма мъжки пол, нито женски – всички сме едно в Христа Иисуса.“

Да, всичко пред Бога сме равни, Бог обича всинца ни. Бог не гледа на лице – всеки, който Го люби и изпълни заповедите Му е добре дошъл в Божия чертог.

Дори и крехкият женски пол Бог дарява със сили и безстрашие в изповядване на вярата. Църквата е отворена за всички – всеки може да изповяда Христос и да влезе в нея, всеки би могъл, при действие на Божията благодат дори да възрастне до мъченик.

Днес чествуваме света Марина – нежната 16-годишна девойка от езически род, с езическо възпитание, от малка научена да вярва в множество богове, астрологии, хиромантии, прераждане. Ето, сред всички тия заблуди е израстнала младата Марина, те са били част от възпитанието на езичниците, така както за съжаление са част и от днешните представи на нашето бездуховно неоезическо общество. Дъщеря на езически жрец, тя посреща първите си гонения и несгоди от собствения си баща, подобно на света Варвара, която дори била изтезавана собственоръчно от обезумелия в злобата си баща.

Научена в истините на Христовата вяра, тя още не е кръстена, когато трябва да защити вярата си. Света Марина, наречена великомъченица заради великите си страдания и заради множеството, обърнато към Христа при тези мъчения, света Марина – 16-годишното девойче, устремено да се уподоби на мъдрите девици, превърнало се в чист и благословен съсъд на Божията светлина, понася нечувани мъчения с желязо, огън и вода.

Ако отворим днешните учебници, ще прочетем по литература, че житията на светиите съдържат стереотипи и шампи. Винаги има чудеса или мъчения, които са тежки, ще прочетем, че това са едва ли не необходими шаблони на поведение – описаният светия е измъчван все по-страшно и тежко, Бог изцелява раните му и мнозина се обръщат към вярата.

Предполага се, че това са разкрасени, повтарящи се форми във всяко житие. Но длъжни сме да знаем истината. Житията наистина изобилстват от чудеса и това е съвсем естествено, защото Бог твори чудеса чрез молитвите на Своите светии. В житието на всеки мъченик са описани страданията му, но това не е шаблон, не е преувеличение, точно обратното – не винаги е предадена изцяло и в подробности многочасовата, многодневна, понякога и многомесечна мъка на мъченика за вярата.

Защото светците са страдали и са усещали болка, но подкрепяни свише са устоявали в подвига. Не само че няма преувеличения, дори много често не са описвани изцяло и докрай техните мъченически подвизи.

Така девойчето Марина от Антиохия Писидийска скланя накрая след много дни нечовешки мъчения глава пред меч на палача.

По нейните молитви Господ да ни прости и помилва, да ни облагодати и вдъхне сили да изповядваме поне мъничко вярата с нейното дръзновение. Амин!



2020 г.